

at han vilde være med til at bestemme en vis Sum og saa sige til Krigsministeriet: Værs'go, ordn jer nu inden for denne finansielle Grænse! Nej, der siger jeg: For overhovedet at være tilfreds i den Henseende ønsker jeg, at Krigsministeriet eller en Kommission udarbejder et Forslag inden for denne Ramme, denne finansielle Grænse, og saa skulle de komme til Folketinget og fremlægge dette Forslag her, og saa ville vi have vor Mening om, hvorvidt det overhovedet er brugbart. Det var det, jeg gerne vilde sige til. Naar jeg altsaa, som sagt, i 1888 var med til at lade Sagen gaa til Udvalg, var det paa den udtrykkelige Betingelse, at man skulde se at komme frem med, hvad man vilde, over for den nuværende Regering, som den Gang jo allerede havde begyndt sine provisoriske Befæstningsanlæg. Det viste sig imidlertid den Gang, i 1888, det viste sig i 1889, og det har vist sig senere, at der ikke har været Mulighed for at bringe noget frem fra Udvalget. Hvori Skylden ligger, kender jeg ikke og skal jeg ikke udtale mig om, men Faktum er, at der ikke kom noget frem fra Udvalget siden 1888. I Fjor blev der fremsat Forslag om at nægte Sagens Overgang til 2den Behandling; og man var for saa vidt enig om dette fra alle Sider, at de, som vare mest utilbøjelige dertil, sagde: Stemmer ikke. Naar vi nu skulle gaa tilbage igen til at henvise Forslaget til Udvalg, frygter jeg noget for, at det gaar denne Gang, ligesom det er gaaet tidligere, at der ikke kommer noget frem fra Udvalget, ingen Protest, der har mere Gyldighed eller større Magt, end der ligger i at sige: Nej til Forslaget straks. Det er min Hovedgrund til, at jeg ved Afstemningen her vil være nødt til at sige nej til Forslagets Overgang til 2den Behandling. Thi jeg føler mig lige saa forvisset om, at Situationen ikke er bleven gunstigere nu, end den har været forhen, til at bringe noget frem fra Udvalget, saa meget mere som jeg hørte det ærede Medlem for Frederiksborg 1ste Valgtreds (C. Thomsen) udtale, at dette Lovforslag maatte være Udgangspunktet for overhovedet at komme frem, ikke alene til Reformen paa dette Omraade, men til et storpolitisk Forlig. Ja, skal den højtærede Krigsministers Forslag være Udgangspunktet, som vi skulde gaa ud fra, for overhovedet at komme til en Overenskomst, saa siger jeg, at saa taffer jeg for at gaa med til et Forlig paa dette Omraade. Thi jeg tror nu alligevel, at kan man overhovedet lægge større Skyld paa en enkelt Minister end paa den samlede Regering, saa har den højtærede

Krigsminister Broderparten af Skylden for, at vi staa saa ekceptionelt lige over for vort Forsvarsvæsen. Det gjorde mig derfor meget ondt, at det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen), da han talte i Dag, i sit Forsvar for at lægge denne Sag over i Udvalg, kom til at antyde, at det muligvis ellers vilde føre til, at vi i Fremtiden fik Sagen ind paa Finansloven, og at den saa blev ordnet provisorisk. Ja, mine Herrer, skulde vi gaa af Vejen for denne Sag, saa siger jeg, saa er jeg ikke med længere. Derfor gjorde det mig særdeles ondt, at dette kunde komme frem som et Argument for at lade denne Sag gaa i Udvalg. — Jeg skal nu for Resten ikke fortsætte længere, skønt der kunde være meget at sige. Der er kun en Udtalelse, som blev gentagen nu af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgtreds (Golding) med Hensyn til den omtalte Mundkurv til de Herrer Officerer, som interesserede mig. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det Drejerste Cirkulære, der kom i sin Tid, nogen Sinde er taget tilbage, thi er det ikke det, da er jeg overbevist om, at det staaer som et Skræmsel for de Herrer, der vilde træde op mod deres overordnede, Regeringen. Jeg skal ikke undlade at minde de Herrer om, at det er ikke mange Aar siden, at vi havde en alvorlig og interessant Forhandling her i Tinget med den højtærede Marineminister, i hvilken det kom frem, at der var skrevet en Bjece mod Landbefæstningen af nogle Søofficerer, men som blev standset i sin Gang, inden den kom frem, af den højtærede Marineminister, fordi den gik Landbefæstningen til Livs. Jeg erindrer med Interesse den Forhandling, der blev ført her i Salen angaaende denne Sag mellem den højtærede Minister og det daværende Medlem fra Vejre (Holstein-Ledreborg). Jeg kan ikke nægte, at jeg fik det Indtryk, at Laasen var i god Orden endnu, og at den gjorde sin Rytte. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem fra Københavns Amts 2den Valgtreds om at vise, hvor man finder, at dette Cirkulære er taget tilbage, der i sin Tid blev udstedt af daværende Krigsminister Drejer. Hermed skal jeg slutte.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds): Det er ikke underligt ved en Forhandling som denne, der angaar Hærens Ordning, at Befæstningsagen kommer til at spille, om jeg saa maa sige, Hovedrollen under Forhandlingene. Det er ikke forunderligt, men alle de Udtalelser, der ere komne frem fra Oppositionens Side, enten man nu vil kalde dem Forhandlingsmænd, moderate eller radikale og Ikke-Forhand-